

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 89 0 P 030212 24 Rev
Banjaluka, 14.11.2024. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Violande Šubarić, kao predsjednika vijeća, Biljane Majkić Marinković i Senada Tice, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca Addiko Bank a. d. Banja Luka, koga zastupa punomoćnik Denis Alić, advokat iz Sarajeva, protiv tuženih D.B. iz S., koju zastupaju punomoćnici Kenan Ademović i Meliha Filipović, advokati iz Sarajeva, B.M. iz S., G.S.1. iz S. i B.T.M. iz N.G., koje zastupa punomoćnik Neđo Šutanović, advokat iz Sokoca, radi duga, vrijednost predmeta spora 49.891,31 KM, odlučujući o reviziji tužene D.B. izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj 89 0 P 030212 24 Gž 3 od 23.04.2024. godine, na sjednici održanoj dana 14.11.2024. godine donio je

PRESUDU

Revizija, tužene D.B., se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za naknadu troškova za sastavljanje odgovora na reviziju u iznosu od 1.316,25 KM.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Sokocu broj 89 0 P 030212 22 P 3 od 10.11.2023. godine, djelimično je usvojen tužbeni zahtjev tužioca te je obavezana tužena B.D. da tužiocu isplati naknadu materijalne štete koja se sastoji od obične štete i izmakle koristi i to: iznos od 41.064,80 KM (dospjelo nenaplaćeno potraživanje na ime glavnice) te na ovaj iznos obračunate već dospjele zakonske zatezne kamate u iznosu od 42.830,93 KM na dan 07.10.2016. godine i dalje sa zakonskom zateznom kamatom od dana 07.10.2016. godine pa do isplate (ali ne više od 48.282,82 KM) i iznos od 7.218,02 KM (ugovorena redovna kamata); te da naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 15.500,35 KM. (stav I)

Odbijen je tužbeni zahtjev tužioca u odnosu na tužene B.M., G.S.1. i B.M.T. kojim je traženo da se ovi tuženi obavežu da tužiocu isplate dospjelo nenaplaćeno potraživanje u novcu na osnovu ugovora o kreditu broj [...] i to na ime glavnice iznos od 41.064,80 KM; na ime obračunate ugovorene redovne kamate iznos od 7.218,02 KM; obračunate već dospjele zakonske zatezne kamate u iznosu od 42.830,93 KM na dan 07.10.2016. godine i dalje sa zakonskom zateznom kamatom na iznos glavnog duga 48.282,82 KM od dana 07.10.2016. godine pa do isplate (ali ne više od iznosa glavnog duga od 48.282,82 KM), te je odbijen i zahtjev tužioca za naknadu troškova postupka u odnosu na ove tužene. (stav II)

Utvrđeno je povlačenje protivužbenog zahtjeva tuženog G.S.1. kojim je tražio da sud utvrdi da je ništav i da ne proizvodi pravno dejstvo ugovor o jemstvu, kao sastavni dio ugovora nenemjenskom kreditu broj [...], zaključen između tužioca i ovog tuženog. (stav III)

Obavezan je tuženi G.S.1. da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 877,50 KM. (stav IV)

Odbijen je zahtjev tužioca za naknadom troškova parničnog postupka preko dosuđenog, u iznosu od 3.441,15 KM. (stav V)

Obavezan je tužilac da tuženima B.M., G.S.1. i B.M.T. naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 13.372,80 KM u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja. (stav VI)

Odbijen je zahtjev navedenih tuženih za naknadom troškova parničnog postupka preko dosuđenog, u iznosu od 3.804,00 KM. (stav VII)

Odbijen je zahtjev tužene Dragane Bakmaz za naknadom troškova parničnog postupka u iznosu od 6.464,25 KM. (stav VIII)

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj 89 0 P 030212 24 Gž 3 od 23.04.2024. godine, koja je ispravljena rješenjem istog suda broj 89 0 P 0360212 24 Gž 3 od 19.06.2024. godine, usvojena je žalba tužioca i prvostepena presuda u stavu I i II izreke preinačena tako što je:

- obavezana tužena B.D. da tužiocu isplati dug u iznosu od 41.064,80 KM, sa dospelim zakonskim zateznim kamatama u iznosu od 42.830,93 KM na dan 07.10.2016. godine i dalje sa zakonskim zateznim kamatama od 07.10.2016. godine pa do isplate (ali ne više od 48.282,82 KM) i iznos od 7.218,02 KM (ugovorena redovna kamata);

- obavezana tužena M.B. da tužiocu isplati dug u iznosu od 41.064,80 KM, sa dospelim zakonskim zateznim kamatama u iznosu od 42.830,93 KM na dan 07.10.2016. godine i dalje sa zakonskim zateznim kamatama od dana 07.10.2016. godine pa do isplate (ali ne više od 48.282,82 KM) i iznos od 7.218,02 KM (ugovorena redovna kamata);

- odbijen tužbeni zahtjev u odnosu na tužene B.M.T. i S.G.1., a kojim je traženo da se da se tuženi obavežu da tužiocu isplate dospjelo nenaplaćeno potraživanje u novcu na osnovu ugovora o kreditu broj [...] i to na ime glavnice iznos od 41.064,80 KM; na ime obračunate ugovorene redovne kamate iznos od 7.218,02 KM; obračunate već dospjele zakonske zatezne kamate u iznosu od 42.830,93 KM na dan 07.10.2016. godine i dalje sa zakonskom zateznom kamatom na iznos glavnog duga 48.282,82 KM od dana 07.10.2016. godine pa do isplate (ali ne više od iznosa glavnog duga od 48.282,82 KM), te je odbijen i zahtjev za naknadu troškova postupka.

Preinačena je prvostepena presuda u stavovima IV, V, VI i VII, te je je određeno svaka strana snosi svoje troškove parničnog postupka.

Određeno je da prvostepena presuda ostaje neizmijenjena u stavu III izreke.

Blagovremeno izjavljenom revizijom, tužena D.B. pobija drugostepenu presudu zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da se osporena presuda preinači ili da se ukine.

Tužilac je dao odgovor na reviziju u kojem tvrdi da revizija nije osnovana i predlaže da se odbije.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora je zahtjev tužioca, kao davaoca kredita, da se obavežu tužena D.B. (u daljem tekstu: prvotužena), kao korisnik kredita, te tuženi B.M. (u daljem tekstu: drugotužena),

G.S.1. (u dljem tekstu: trećetuženi) i B.M.T. (u daljem tekstu: četvrtotužena), kao jemci, da mu isplate glavni dug, ugovorenu kamatu i zakonsku zateznu kamatu, kako je to bliže označeno u izreci prvostepene presude (zahtjev postavljen na ročištu 04.04.2017. godine).

Ocjenom provedenih dokaza utvrđene su slijedeće relevantne činjenice:

- da je tužilac, kao davalac kredita, sa prvotuženom, kao korisnikom kredita, zaključio ugovor o nenamjenskom kreditu broj [...] od 14.05.2007. godine (u daljem tekstu: Ugovor o kreditu); da je označenim ugovorom prvotuženoj odobren kredit u iznosu od 26.981,00 CHF, što na dan odobrenja kredita iznosi 31.999,00 KM sa rokom otplate 120 mjeseci i ratom od 310,29 CHF, da se otplata vrši u mjesečnim ratama, a iznos rate dospjeva prvog dana narednog mjeseca po izvršenom prenosu kredita u otplatu i da je ugovorena promjenljiva kamatna stopa, koja u trenutku zaključenja iznosi 7% godišnje na iznos kredita, intekalarna kamata koja se obračunava u visini redovne kamate, kao i zatezna kamata (član 2. Ugovora o kreditu); da su ugovorena sredstva obezbjeđenja kredita i to, vlastite mjenice bez protesta, saglasnost o zapljeni, administrativne zabrane i jemci (član 3. Ugovora o kreditu); da je ugovoreno jemstvo sa drugotuženom, trećetuženim i četvrtotuženom, za punovažnu i dospjelu obavezu glavnog dužnika i da su se jemci obavezali platiti dug ako to ne učini glavni dužnik (član 8 Ugovora o kreditu); da je ugovoreno pravo banke na jednostrani raskid ugovora u slučaju zakašnjenja sa plaćanjem i da ugovor smatra raskinutim danom otpremanja otkaznog pisma preporučenom poštom na poslednju adresu korisnika kredita koja je poznata banci (član 9. Ugovora o kreditu);
- da je tužilac, dopisom sa povratnicama od 31.05.2012. godine, obavjestio tužene da obaveze po kreditu ne otplaćuju u ugovorenim rokovima, i da otkazuje Ugovor o kreditu i sa otkazom smatra dospjelim cjelokupna potraživanja u iznosu od 48.585,93 KM;
- da je prvotužena, pravosnažnom presudom Osnovnog suda u Sokocu broj 89 0 K 040573 14 K od 09.12.2014. godine, oglašena krivom što je: dana 03.05.2007. godine, prilikom podnošenja zahtjeva za kredit kod Hypo Alpe Adria Bank a.d. Banja Luka, Filijala Istočno Sarajevo u poslovnicu Pale (pravni prethodnik tužioca) u zahtjevu navela da je u posljednja tri mjeseca ostvarila mjesečnu platu u iznosu od 1.500,00 KM, te kao dokaz priložila Potvrdu SZRT C.S. od 26.04.2007. godine, u kojoj navodi neistinite podatke da je ostvarila prosječnu platu u posljednja tri mjeseca u iznosu od 1.500,00 KM, na osnovu čega je zaključila Ugovor o nenamjenskom kreditu broj [...], na osnovu kojeg joj je odobren kredit u iznosu od 26.981,00 CHF, a isti su kao jemci potpisali M.B., S.G.1. i T.M.B., a kako kredit nije uredno otplaćivan, došlo je do otkaza Ugovora o kreditu i aktiviranja administrativnih zabrana jemaca, a potom do pokretanja postupka prinudne naplate potraživanja od žiranata kod Osnovnog suda u Sokocu; da je u namjeri da za sebe dobije kredit davaocu kredita dala neistinite podatke značajne za dobijanje kredita i na taj način dobila sredstva u iznosu koji prelazi 10.000,00 KM, čime je učinila krivično djelo obmana pri dobijanju kredita ili drugih pogodnosti iz člana 283. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ RS, te joj je izrečena uslovna osuda.
- da se vještak ekonomske struke Nemanja Todorović u pismenom nalazu od 07.10.2016. godine izjasnio da glavnica kredita iznosi 41.064,80 KM, redovna kamata 7.218,02 KM, obračunata zakonska zatezna kamata 43.627,60 KM; da je prvotužena počela otplatu kredita dana 14.05.2007. godine, a poslednju ratu uplatila dana 27.11.2009. godine i da je sa tim danom otplatila ukupan iznos od 10.956,39 KM;
- da se vještak grafolog Sekula Mičić u nalazu od 02.08.2014. godine izjasnio da trećetuženi nije svojeručno potpisao administrativnu zabranu broj: [...] od 14.05.2007. godine, a dopunom nalaza od 16.10.2014. godine, vještak se izjasnio da četvrtotužena nije svojeručno popisala ugovor o jemstvu sadržan u Ugovoru o kreditu;
- da je predmetna tužba tužioca podnesena dana 28.09.2012. godine.

Na prednjem utvrđenju prvostepni sud temelji zaključak da je Ugovor o kreditu zaključen prevarom, odnosno obmanom koja je utvrđena pravosnažnom krivičnom presudom Osnovnog suda u Sokocu 89 0 K 040573 14 K od 09.12.2014. godine, pa pazeći na ništavost po službenoj dužnosti, prvostepeni sud nalazi da je predmetni Ugovor o kreditu ništav u smislu odredbe 103. u vezi sa članom 65. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj 29/78, 39/85, 45/89 i „Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 17/93, 3/96, 39/03 i 74/04 - u daljem tekstu: ZOO), te da ugovori o jemstvu sadržani u Ugovoru o kreditu, kao akcesorni pravni poslovi zaključeni između tužioca i drugotužene, trećetuženog i četvrtotužene, dijele sudbinu Ugovora o kreditu, kao osnovnog pravnog posla, pa da su i ugovori o jemstvu ništavi.

Prvostepeni sud je s pozivom na odredbu člana 108. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske ("Službeni glasnik RS", 53/12, 91/17, 66/18 i 15/21), obavezao prvotuženu, kao glavnog dužnika, da tužiocu, dug iz ugovora o kreditu plati s osnova naknade materijalne štete, dok je zahtjeve u odnosu na ostale tužene koji su jemci odbijen, jer su ugovori o jemstvu ništavi i jer trećetuženi nije potpisao administrativnu zabranu, a četvrtotužena nije potpisala ugovor o jemstvu.

Drugostepeni sud je odlučujući o žalbama tužioca i prvotužene, prihvatio utvrđenja prvostepenog suda, ali ne i pravne zaključke tog suda.

Prema stanovištu drugostepenog suda predmetni ugovor je zaključen na prevaran način u smislu odredbe člana 65. ZOO, a sankcija za ugovor sa ovom manom volje je relativna ništavost (rušljivost) ugovora koja se ostvaruje zahtjevom za poništenje pravnog posla stranke u čijem interesu je rušljivost ustanovljena, i da na razloge za rušljivost ugovora sud ne pazi po službenoj dužnosti.

Po ocjeni drugostepenog suda, u konkretnom slučaju, nije dokazano, niti je utvrđeno po službenoj dužnosti, da je Ugovor o kreditu u suprotnosti sa prinudnim propisima ili moralom društva. Prema stanovištu drugostepenog suda predmetni ugovor je zaključen u skladu sa načelom autonomije volje i načelom ravnopravnosti iz odredbi člana 10. i 11. ZOO, pa slijedom toga drugostepeni sud nalazi da je zaključak prvostepenog suda o tome da je Ugovor o kreditu ništav i da su, zbog ništavosti glavnog posla, ništavi i ugovori o jemstvu kao akcesorni pravni poslovi, utemeljen na pogrešnoj primjeni materijalnog prava odredbe člana 103. ZOO.

Kako predmetni Ugovor o kreditu nije ništav, prema stanovištu drugostepenog suda prvotužena je utuženi iznos dužna platiti na ime ispunjenja obaveze iz ugovora o kreditu na osnovu odredbe člana 1065. ZOO.

Drugostepeni sud je obrazložio da nije prihvatljiva žalbena tvrdnja prvotužene da je primila samo dio novčanih sredstava iz Ugovora o kreditu, nalazeći da je izvedenim pismenim dokazima u prvostepenom postupku dokazano da je korisniku kredita kredit isplaćen u cjelini, kao i da je prvotužena u krivičnom postupku na osnovu sporazuma o priznanju krivice priznala da je učinila krivično djelo obmana pri dobijanju kredita ili drugih pogodnosti iz čl. 283. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ RS, odnosno da je priznala da je dobila iznos po osnovu kredita koji prelazi 10.000,00 KM.

Nadalje je drugostepeni sud našao da je drugotužena potpisala ugovor o kreditu kao jemac, te da se obavezala izmiriti obaveze glavnog dužnika, to je i ona obavezana na isplatu duga iz predmetnog ugovora o kreditu, a na osnovu odredaba 998. ZOO, u vezi sa članom 997. istog zakona.

Drugostepeni sud je utvrdio, da je u članu 3. Ugovora o kreditu označeno da je jemac S.G.2, a da je trećetuženi S.G.1., pa je slijedom toga zaključio, da s obzirom na sadržaj ugovora, ovaj tuženi nije sa tužiocem zaključio ugovor o jemstvu u smislu odredbe člana 998. ZOO. Slijedom toga, po shvatanju drugostepenog suda, zahtjev u odnosu na trećetuženog valjalo je odbiti zbog nedostatka pasivne legitimacije.

Polazeći od toga da je u prvostepenom postupku vještačenjem po vještaku grafologu utvrđeno da četvrtotužena nije potpisala ugovor o jemstvu, drugostepeni sud je zaključio, da se ima smatrati da izostankom potpisa četvrtotužene u ugovoru o jemstvu, obaveza četvrtotužene kao jemca nije nastala shodno odredbi člana 998. ZOO, pa su iz tog razloga ispunjeni uslovi da se odbije zahtjev u odnosu na ovu tuženu.

Drugostepena presuda je pravilna, u odnosu na prvotuženu, iz slijedećih razloga.

Odredbom člana 1065. ZOO propisano je: „ugovorom o kreditu banka se obavezuje da korisniku kredita stavi na raspolaganje određeni iznos novčanih sredstava, na određeno ili neodređeno vreme, za neku namjenu ili bez utvrđene namjene, a korisnik se obavezuje da banci plaća ugovorenu kamatu i dobijeni iznos novca vrati u vrijeme i na način kako je utvrđeno ugovorom“.

Članom 1066. ZOO propisano je: „ugovor o kreditu mora biti zaključen u pismenoj formi (stav 1.); ugovorom o kreditu utvrđuje se iznos, kao i uslovi davanja, korišćenja i vraćanja kredita (stav 2.)“.

Predmetni ugovor o kreditu zaključen je između tužioca i prvotužene u pismenoj formi. Prvotužena je korisnik kredita. Nije sporno da je ona potpisala ispravu o Ugovoru o kreditu. Ocjenom sadržaja Ugovora o kreditu utvrđeno je da joj je odobren kredit u iznosu od 26.981,00 CHF, što na dan odobrenja kredita iznosi 31.999,00 KM, sa rokom otplate 120 mjeseci i ratom od 310,29 CHF, te je ugovorena kamata na kredit kao i pravo banke na obračun zakonske zatezne kamate u slučaju zakašnjenja sa otplatom anuiteta.

Iz utvrđenja zasnovanog na pravosnažnoj presudi krivičnog suda proizilazi da je tužena dostavila neistinite podatke o svojim primanjima i tako ishodovala da joj bude odobren kredit u većem iznosu od onog koji bi joj po pravilima banke bio odobren s obzirom na visinu mjesečne plate, te je povodom toga oglašena krivom za krivično djelo obmane pri dobijanju kredita ili drugih pogodnosti, iz člana 283. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ RS.

S obzirom na navedeno utvrđenje o formi i sadržaju ugovora, predmetni Ugovor o kreditu je formalno pravno valjan ugovor u smislu odredbe člana 1066. ZOO u vezi sa članom 1065. istog zakona.

Činjenice o opisu bića krivičnog dijela utvrđene iz presude krivičnog suda, predstavljaju osnov za zaključak da je prvotužena, prilikom zaključenja ugovora postupala na prevaran način sa ciljem da za sebe postigne pogodnost u vidu većeg iznosa kredita, što predstavlja manu volje iz odredbe člana 65. ZOO i razlog za rušljivost (relativnu ništavost) ugovora u smislu odredbe člana 111. ZOO, na koju sud ne pazi po službenoj dužnosti (član 112. ZOO). Iz navedenih razloga pravilan je zaključak drugostepenog suda da nisu ispunjeni uslovi za ništavost predmetnog ugovora.

Iz naloga za isplatu od 14.05.2007. godine, koji je potpisan od strane tužioca i ovjeren pečatom tužioca, te potpisan i od strane tužene, njenim potpisom koji je očigledno istovjetan potpisu na ugovoru, i koji potpis nije osporen u toku postupka pred prvostepenim sudom, proizilazi

da joj je isplaćen kredit po predmetnom ugovoru. Naime, na nalogu stoji naznaka „plasman kredita“ te je u istom označen broj Ugovora o kreditu [...] i iznos iz ugovora o kreditu 26.981,00 CHF.

Sadržaj osuđujuće pravosnažne krivične presude (presuda Osnovnog suda u Sokocu broj 89 0 K 040573 14 K od 09.12.2014. godine), koja je donesena na osnovu sporazuma o priznanju krivice koji je zaključila prvotužena, kao okrivljena, u prilog je zaključku da je tuženoj isplaćen ugovoreni iznos kredita u cjelosti.

U spisu je priložen i nalog od 15.05.2007. godine iz kojeg proizilazi da je tužilac prvotuženoj isplatio iznos od 5.000,00 KM. U ovom nalogu nema podataka o svrsi isplate, niti se isti na bilo koji način može dovesti u vezu sa predmetnim ugovorom o kreditu.

Shodno navedenom ne može se prihvatiti tvrdnja revidentice da je tužilac tuženoj na ime isplate kredita isplatio samo iznos od 5.000,00 KM. Nalog za isplatu od 14.05.2007. godine i sadržaj označene presude krivičnog suda, predstavljaju podobne dokaze za utvrđenje o izvršenoj isplati kredita, te su ovi dokazi ocjenjeni, pojedinačno i u međusobnoj vezi, primjenom pravila logike i opšteg životnog iskustva, saglasno odredbi člana 8. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13, 109/21 i 27/24 – u daljem tekstu: ZPP).

Sadržaj i valjanost ugovorenih sredstava obezbjeđenja, koje za kredit obezbjeđuje korisnik kredita, a prihvata banka, nije od uticaja na obavezu korisnika kredita, niti ništavost pojedinih sredstava obezbjeđenja (ugovora o jemstvu i administrativne zabrane, za koje je utvrđeno da nisu potpisana) može poslužiti kao osnov za zaključak o ništavosti ugovora o kreditu, kako to neosnovano tvrdi revizija.

Utvrđeno je da je članom 9. Ugovora o kreditu, za tužioca (banku), u slučaju neplaćanja obaveza iz ugovora o kreditu ugovoreno pravo na jednostrani raskid ugovora, i pravo na naplatu cjelokupnih neplaćenih ugovorenih potraživanja (glavnog duga, ugovorene kamate i zakonske zatezne kamate). Prema utvrđenju nižestepjenih sudova Ugovor o kreditu je raskinut sa danom 31.05.2012. godine, a predmetna tužba podnesena dana 28.09.2012. godine.

Ocjenom nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke utvrđeno je da je prvotužena zadnju uplatu po ugovoru o kreditu izvršila dana 27.11.2009. godine, da je ukupno otplatila iznos od 10.956,39 KM, te je utvrđen iznos neotplaćene glavnice, ugovorene kamata i obračunata zakonska zatezna kamata.

Nalaz vještaka ekonomske struke temelji se na finasijskoj dokumentaciji tužioca, priloženoj u spisu i dokumentaciji u koju je vještak izvršio uvid kod tužioca. Vještak se u nalazu jasno i precizno izjasnio o visini duga i za to dao podatke iz finasijske kartice tužioca, a sve prikazano u tabelama u nalazu od 07.10.2016. godine. Iskaz vještaka ekonomske struke nije suprotan njegovom pismenom nalazu.

Zbog toga se ne može prihvatiti revizijski prigovor da se nalaz vještaka ekonomske struke temelji na pretpostavkama i da je pogrešno ocjenjen.

S obzirom da je ugovor raskinut, prvotužena je saglasno ugovorenom za slučaj raskida i na temelju odredbe člana 132. stav 2. ZOO, tužiocu dužna isplatiti utužena potraživanja glavnog duga, ugovorene (redovne) kamate i zakonske zatezne kamate.

Revizija prvotužene ničim ne dovodi u pitanje pravilnost i zakonitost drugostepene presude, pa je odlučeno kao u izreci, a na osnovu odredbe člana 248. ZPP.

Navodi odgovora na reviziju nisu imali uticaja na odluku o reviziji, pa se troškovi sastavljanja odgovora na reviziju ne mogu smatrati neophodnim troškovima ovog revizijskog postupka u smislu odredbe člana 387. stav 1. ZPP. Zbog toga je odbijen zahtjev tužioca za naknadu troškova za sastavljanje odgovora na reviziju opredjeljen u iznosu od 1.316,25 KM.

Predsjednik vijeća
Violanda Šubarić

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić